

Recensies

‘een ticje vreemd’

Voor informatie en bestellen

[klik hier](#)

mevrouw M. van Roon (neerlandica in Gouda)

19 september 2014

‘Ik werd niet teleurgesteld, het lukte mij niet het boek in etappes te lezen, zo fascinerend was dit dappere verslag.’

Bij toeval kreeg ik dit boek met die intrigerende titel onder ogen. Ooit was er in mijn vriendenkring iemand die leed aan dit syndroom. Ik wilde het dus lezen, in de titel en in de subtitel zat al zoveel humor dat ik niet bang was voor een larmoyant verhaal. Ik werd niet teleurgesteld, het lukte mij niet het boek in etappes te lezen, zo fascinerend was dit dappere verslag.

Hoewel de schrijver uiteraard een ervaringsdeskundige is, krijg je geen opsomming van alle gevolgen die ‘het vilein syndroom’ voor zijn leven hebben. Hij heeft kans gezien, ondanks zijn tics, een zinvol bestaan op te bouwen onder andere als advocaat voor asielzoekers. In zoveel situaties moest hij rekening houden met onverwachte en onvoorspelbare reacties van zijn lichaam en geest. Je zou je kunnen voorstellen dat hij een teruggetrokken leven zou leiden, het openbare leven zou schuwen maar dat is niet het geval. Hij wordt lid van het studentencorps, hij maakt daar vrienden, wat moet hem dat veel afzien gekost hebben. Van Dijkhuizen beschrijft niet alleen het leven van iemand die behept is met het lastige en onvoorspelbare syndroom van Gilles de la Tourette, hij geeft ook een tijdbeeld; hij heeft een levendige manier van schrijven. Over het laatste hoofdstuk, In paradisum, zou ik wel wat meer willen weten. Zowel het boek als de levensinstelling van Van Dijkhuizen dwingen bewondering af.

Prof. Dr. René A.C. Hoksbergen , (emeritus hoogleraar adoptie)

16 augustus 2014

‘Jaap heeft een boeiend boek geschreven. Specifiek voor leiders aan dit syndroom de moeite waard om te lezen. Maar ook mensen die worstelen met een of ander belangrijk probleem’

Het syndroom van Gilles de la Tourette (ook wel stoornis van Gilles de la Tourette) is een tic stoornis. Een tic is een plotselinge, snelle, herhaalde, niet-ritmische beweging of geluid. Dat laatste kan in de vorm gaan van een schreeuw, vloek en andere ongewenste maar toch uitgesproken woorden of zinnen. Deze dwangmatige geluidsuitingen zien we slechts bij een kleine groep bij herhaling plaatsvinden.

Jongens hebben er iets meer last van dan meisjes. Bij het opgroeien zwakt het vaak wat af. Een minderheid heeft er tot in de volwassenheid last van. Geschat wordt dat Gilles de la Tourette voorkomt bij 1% van de bevolking.

Enkele keren ben ik leiders aan dit syndroom in mijn adoptiepraktijk tegengekomen. Ik was daarom extra benieuwd hoe een adoptievader dit in zijn leven zou hebben weten te verwerken. Een adoptievader en –gezin dat ik goed ken. Mijn vrouw en ik waren nota bene bij het huwelijk van zijn adoptie dochter.

Hij schreef over zijn handicap een boeiend en uitstekend leesbaar boek. Tegelijk heeft hij laten zien hoe hij hiermee op een voor hemzelf en anderen acceptabele manier kon omgaan. In ieder geval hoorde de tics bij hem en bleef hij zich daar niet tegen verzetten. Hij voelde zich niet anders dan een ticje vreemd. Zelfs kan je na lezing van zijn boek vinden dan hij zelfs een sterkere persoonlijkheid heeft gekregen.

Hij werd uiteindelijk advocaat, hoewel hij wel zijn werk in praktische zin enigszins moest aanpassen. Graag had hij strafzaken gedaan (153-154), maar al spoedig bleek dat dit te veel gevraagd was.

Rust had hij nodig. Lawaai is voor hem het ergste (p. 189). (Voor mijzelf trouwens ook.).

De neiging om geluiden te produceren kon hij camoufleren door zogenaamd een beetje te hoesten of te kuchen. Zijn angsten voor heftige geluiden of zich op het echt belangrijke moment verkeerd te gedragen, bleven lange tijd wel een rol spelen.

Boeiend is hoe hij beschrijft, hoe zijn familie en vrienden op zijn handicap reageerden.

Kortom, Jaap heeft een boeiend boek geschreven. Specifiek voor leiders aan dit syndroom de moeite waard om te lezen. Maar ook mensen die worstelen met een of ander belangrijk probleem (hoe ga ik met geadopteerd zijn om) of zelfs handicap zullen van de door Jaap ontwikkelde wijsheid veel kunnen leren.

Voor nieuws, recensies en overige informatie rondom het boek en het thema Gilles de la Tourette, volg op Facebook: www.facebook.com/ticjevreemdtourette

Kustandi van Dijkhuizen

2 augustus 2014

'Trots op mijn vader. Het boek in 2 middagen uitgelezen. Heb er zelf nooit iets van gemerkt bij hem. Er zal niets veranderen bij mij. Voor mij is hij mn vader zoals hij altijd geweest is. Goed bezig pap!!

Nyckle Fokkema,

25 juli 2014

'Een knap, humoristisch en luchtig geschreven autobiografie over een leven met aangeboren ongecontroleerde 'zenuwtrekkingen' in gezicht, schouders en waar al niet.'

Verwacht geen uitweidingen over het ziektebeeld van Gilles de la Tourette, dat zich in vele vormen kan manifesteren. Maar wel vlot geschreven "Rvaringen" van een man die er mee behept is. Confrontatie met en acceptatie door de mensen om je heen, in verschillende levensfasen: kinderjaren, middelbare school, studententijd, partnerkeuze, en een werkkring in de advocatuur. Hier wordt het leven geschetst van een sociaal bewogen man die voldoening en zijn draai vindt in de asieladvocatuur. Afgezien van de beschrijving van het leven met deze handicap, biedt dit boek tevens boeiend inzicht in het leven van de generatie die vlak na de oorlog opgroeide en geconfronteerd werd met het einde van verzuiling, ontkerkelijking en geboortecontrolle.

Fam. van de Kemp, Heemskerk.

29 juli 2014

'Begin niet aan dit boek als je binnen afzienbare tijd iets belangrijks te doen hebt, want als je er eenmaal aan begint kom je er niet meer los van.'

Van Dijkhuizen heeft zijn ervaringen met zijn "handicap" , en nog veel meer, op meeslepende wijze op papier gezet.

Er wordt wel eens gezegd, dat humor ontstaat uit ellende, welnu, zie hier een sprekend voorbeeld!

Voor diegenen die ook lijden aan dit syndroom een must.

Voor allen die hiermee te maken hebben in hun directe omgeving een absolute aanrader.

Mis deze pageturner niet!

J.A.Struik- Smitskamp

24 juli 2014

'Het is een boek dat eigenlijk iedereen behoort te lezen.'

Onlangs kreeg ik het boek :” Een ticje vreemd “ van J.van Dijkhuizen in handen over het syndroom van Gilles de la Tourette.

Een goede bekende van mij lijdt aan dit syndroom en door het lezen van “Een ticje vreemd” ben ik veel beter gaan begrijpen wat een impact dit syndroom moet hebben voor mensen die hier mee behept zijn.

Het boek is vlot geschreven, vol aardige anecdotes en het heeft mij meer inzicht gegeven in mensen die aan een of andere afwijking lijden die zij voor de buitenwereld zoveel mogelijk willen verbergen en hoe talrijk zal deze groep niet zijn.

Het is een boek dat eigenlijk iedereen behoort te lezen.

[KLIK HIER](#)

Voor het gedicht 'Tourettesonnet' van Jaap van Dijkhuizen

Tourette Net

Informatieplatform over Gilles de la Tourette

drs. C.L. Matze te Amsterdam

23 juli 2014

'Het boek is echter geen opsomming van kommer en kwel. Integendeel. Lichtvoetig en met humor vertelt de schrijver over zijn jeugd, studie, werk en sociaal leven.'

Met veel genoegen het boek "Een ticje vreemd" van Jaap van Dijkhuizen gelezen. Het is een autobiografisch verslag van de problemen die een patiënt met het syndroom van Gilles de la Tourette in zijn leven ondervindt. Het syndroom gaat gepaard met een hoge gevoeligheid voor zintuigelijke prikkels dat verstorend werkt en de uitingen van onbeheersbare tics hebben een sociaal bevreemdend effect.

Het boek is echter geen opsomming van kommer en kwel. Integendeel. Lichtvoetig en met humor vertelt de schrijver over zijn jeugd, studie, werk en sociaal leven. Tussen de regels is echter te lezen dat het proces om tot erkenning en aanvaarding van de ziekte te komen niet eenvoudig is geweest en veel tijd heeft gevraagd. Daar circa 1% van de Nederlanders in meer of mindere mate last heeft van het Tourette-syndroom, soms zonder het te beseffen, verdient het boek een grote lezerskring.

dr. A. Hollander (auteur en historicus)

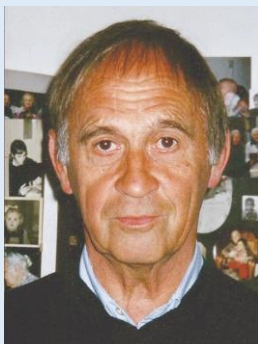
23 juli 2014

'Een uniek boek. Waarom? Omdat het op heldere wijze inzicht geeft in de beleving van het syndroom van Gilles de La Tourette.'

Tot voor kort dacht ik dat het syndroom zich vooral uitte in onbeheerst vloeken. Ik heb geleerd dat dit niet het geval is of hoeft te zijn. Het kan zijn dat de degelijk gereformeerde opvoeding van de jonge Varing hem van het overtreden van het Derde Gebod heeft weerhouden.

Het verhaal heeft een optimistische inslag. Ondanks dieptepunten in zijn leven, is het geen tragisch, laat staan een "bekerings" - verhaal". Sterker nog van jongs af aan heeft de schrijver de geroeid met de riemen die hem vanaf zijn geboorte zijn gegeven. Elk spoor van "zieligheid" ontbreekt. Hij overleefde niet alleen, hij leefde. Niet dank zij, maar ondanks de vermeende deskundigheid van medische specialisten.

Van Dijkhuizen heeft het lot en lijden van een zeer kleine minderheid een stem gegeven. Ouders van kinderen die lijden aan het syndroom en therapeuten kunnen veel van het boek leren.

***"Heb dank, o dokter Gilles de la Tourette
voor uw vilein syndroom dat mij besmette
Dat mij het leven met wat rust belette
Maar mij óók dwong dit op papier te zetten"***

(dankwoord auteur Jaap van Dijkhuizen in 'Een ticje vreemd')